

ת"פ 34173/02/19 - מדינת ישראל נגד עאמר עיסא

בית משפט השלום בטבריה
ת"פ 34173-02-19 מדינת ישראל נ' עיסא

בפני בעניין: כבוד השופט - ס. הנשיא ניר מישורי לב טוב
מדינת ישראל

נגד
עאמר עיסא

המאשימה
הנאשמים

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של הסעה ברכב תושב זר השוהה שלא כדין - עבירה לפי סעיף 12 א (ג) (1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**") והלנה והעסקה בנסיבות מחמירות:הלנה או העסקה כאמור בסעיף 12 ב 2 (א) של שני תושבים זרים או יותר - עבירה לפי סעיף 12 ב 3 (א) (1) לחוק הכניסה לישראל + סעיף 25 לוק העונשין , תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

2. מעובדות כתב האישום בהן הורשע הנאשם עולה כי במועדים הרלוונטים לכתב האישום שהו מויתצם מניה ת.ז. 00000000 וכן סלים ג'אבר ת.ז. 00000000 בשטח ישראל ללא שהיה ברשותם אישור כניסה לשטח מדינת ישראל ו/או עבודה בתחומיה (להלן: "**תשובים זרים**").

בתאריך 12.02.2019 בשעה 06:30 או סמוך לכך, אסף הנאשם את התושבים הזרים מכפר כנא ברכבו מסוג איסוזו לוחיות זיהוי 2392660 (להלן: "**הרכב**") וזאת לאחר שתים עימם כי יעסיק אותם בשיפוצים בבית פרטי בבניה בגבעת אבני וישלם להם לפי טיב עבודתם ועד ל- 250 ₪ לכל אחד. בשעה 07:21 או סמוך לכך, נעצר הרכב על ידי שוטרים בצומת גבעת אבני. במעשיו האמורים הסיע הנאשם את התושבים הזרים ששהו בישראל שלא כדין וכן ניסה להעסיק את שני התושבים הזרים שאינם רשאים לעבוד בישראל.

3. במסגרת הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים ביום 20.02.2019 הוסכם שהנאשם יודה ויורשע בעובדות כתב האישום, יופנה לתסקיר שירות מבחן וקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות. כמו כן המאשימה תגביל עצמה בטיעוניה לעונש מאסר של 6 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות בכפוף לחוות

עמוד 1

דעת שירות המבחן, וכן תעתור למאסר מותנה, קנס וחילוט הרכב. ההגנה תטען לעונש חופשי.

תסקיר שירות המבחן

4.

הנאשם בן 46, נשוי ואב לארבעה ילדים (16-25). הנאשם העיד כי הוא תומך בבתו ומממן את לימודי בנו. הנאשם נמצא כיום בתנאים מגבילים בפיקוח בשעות הלילה, הנאשם שלל מעורבות של בני משפחתו בפלילים, סיים 12 שנות לימוד ללא בגרות. עם סיום לימודיו השתלב בעבודה בתחום הבניין, בהמשך למד חצי שנה תפסנות בתחום הבניין, לדברי הנאשם עבד כקבלן פרטי בתחום הבניה בין השנים 2009 - 2012, ומשנת 2012 ועד היום הוא בעל חברת בניה בקרית אתא, אשתו מזכירה בחברה והעסק הוא מקור פרנסתם היחיד.

לחובת הנאשם אין הרשעות קודמות בתחום הפלילי, אך לחובתו 38 הרשעות קודמות בתחום התעבורתי.

ביחס לעבירה מושא כתב האישום, הנאשם לקח אחריות מלאה, הביע חרטה וצער על התנהגותו וביטא הבנה לפוטנציאל הפגיעה בחברה עקב התנהגותו, וכן גילה מוטיבציה לשינוי וניהול אורח חיים נורמטיבי. שירות המבחן התרשם מתהליך ראשוני של הפקת לקחים ויכולת בחינת מעשיו, ואף הנאשם הביע נכונות להליך טיפולי ולהמשך שיתוף פעולה עם שירות המבחן.

לדבריו, יום לפני האירוע מושא כתב האישום יצר קשר עם מתווך אשר מגייס עובדים מאזור השטחים על מנת לגייס עבורו שני עובדים. בבוקר יום האירוע הנאשם נסע לנקודת המפגש ואסף את שני הנוסעים מבלי שבדק אישורי שהייה. לדבריו, מספר מטרים לאחר תחילת הנסיעה המשטרה עצרה אותו.

בבחינת הערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, התרשם שירות המבחן כי מדובר בנאשם אשר תפקודו לאורך השנים תקין ואחראי במסגרות השונות - הלימודיות, התעסוקתיות, והמשפחתיות, ניכר כי הינו בעל מוסר עבודה, ובעל כוחות ויכולות ושאיופות תקינות לעתיד. עוד התרשם שירות המבחן כי ייתכן שלאור העובדה שהנאשם גדל במשפחה מרובת ילדים חש חוסר פניות ומענה לצרכיו הריגשיים אשר יצרה אצלו תחושה של חוסר ניראות. נראה כי הנאשם נטל על עצמו לאורך השנים תפקידים רבים והוא בעל אחריות רבה כלפי עצמו וכלפי משפחתו, מגלה נוקשות ביחס לתפקידים אותם ממלא ובדרך כלל נוטה לרצות ולמלא אחר צרכי האחר, גם אם הדבר בא על חשבון.

להערכת שירות המבחן, הנאשם בעל צרכי שליטה גבוהים וקשיים בוויסות הריגשי, ניכר כי מעורבותו בעבירה מושא כתב האישום הינה ביטוי לקשיי ההתמודדות עם מצבי לחץ ודחק, בשל הציפיות שלו ושל משפחתו ממנו, באשר למימוש תפקידיו השונים, הנאשם עלול להגיב מתוך תחושות הלחץ הריגשי שנושא עימו וכי נעדר חשיבה מספקת על התנהגותו, פעולותיו וההשלכות שלהן על חייו. שירות המבחן עוד התרשם כי לנאשם מיקוד שליטה פנימי דבר המתבטא ביכולתו להתבוננות כיצד נסיבות חייו מושפעות מהתנהלותו ויכול לפתח אמונה בעצמו וביכולתו להביא לשינוי. כמו כן קיימים דפוסי חשיבה והתנהלות תקינים במישורי חייו השונים של הנאשם, ומהירותם עם הנאשם עולה הערכה אודות אדם ורבלי, אשר נושא באחריות בגין התנהלותו תוך הכרה במחיר

שמשלם ומשלמת משפחתו בגין מעורבותו בפלילים באירוע מושא כתב האישום.

כעולה מתסקיר שירות המבחן, לנאשם יכולת לזהות את כשליו בהתנהגותו באירוע מושא כתב האישום, יכולת להתחבר ולהבין את חומרת מעשיו. להערכתם, ההליך המתנהל כיום כנגד הנאשם הכולל את החקירה המשטרתית, חוות המעצר ומעצר הבית, מהווה עבור הנאשם מסר הרתעתי משמעותי, מה שמפחית את הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד.

להערכת שירות המבחן ענישה בדמות עבודות שירות תחווה על ידי הנאשם כפגיעה קשה בדימויו העצמי בשל האחריות והציפיות שלו מעצמו, והצורך בריצוי הסביבה. בשל קשייו להתמודד עם תחושת לחץ ותסכול שחווה עלול להידרדר מצבו בחשיפה מוגברת לתת תרבות עבריינית. בנוסף, הנאשם ביטא תחושה של חרדה קשה נוכח מצבו הכלכלי, ובמידה ויצטרך לבצע עבודות שירות הדבר עלול לפגוע באופן ישיר בעבודתו והוא יאבד עסקאות עם יזמים בגלל שלא יעמוד בלוחות זמנים שנקבעו מראש. עוד הוסיף כי הפגיעה הכלכלית תהא גם בפועלים העובדים אצלו.

לאור כל האמור ממליץ שירות המבחן על שילובו של הנאשם בטיפול לבחינה מעמיקה של המניעים להתנהגותו הבעייתית וקבלת כלים להתנהלות מיטיבה בעלת גבולות ברורים יותר, במצבי לחץ ומשבר, יכולה להפחית הסיכון להישנות עבריינות ולכן הם ממליצים להטיל על הנאשם צו מבחן בהיקף 18 חודשים במהלכו ישולב בקבוצה טיפולית בשירותם. בנוסף, כסנקציה עונשית בעלת אופי חינוכי שיקומי, ממליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף מוגבר של 300 שעות, ובנוסף עונשים מותנים וקנס.

5. **חוות דעת הממונה על עבודות השירות**

הנאשם נמצא כשיר לביצוע עבודות שירות החל ביום 14.07.2019, במועדון לקשיש בכפר כנא.

6. **טיעונים לעונש מטעם הצדדים:**

טיעוני המאשימה לעונש :

המאשימה הגישה טיעוניה לעונש בכתב (ת/1).

א. הנאשם הודה והורשע בביצוע עבירות הסעת שני שוהים בלתי חוקיים וניסיון העסקה בנסיבות מחמירות.

ב. לעניין הערכים החברתיים בהם פגע הנאשם ומידת הפגיעה באותם ערכים, הפנתה ב"כ המאשימה לרע"פ 3173-09 פרג'ין נ' **מדינת ישראל**, מדובר בעבירות שיש להן פוטנציאל לסיכון בטחוני, ולעניין אותם מעסיקים ומסיעים של אותם שוהים בלתי חוקיים נאמר כי הם חוטאים ומחטיאים את הרבים. הערך החברתי ביטחוני ניזון מההתחמקות מעיניהן הבוחנות של רשויות הבטחון, דבר העלול לפגוע לא

רק בריבונותה של מדינת ישראל אלא גם ביכולתה של המדינה להגן על שלומם וביטחונם של אזרחיה, ובעת האחרונה פוקד את מדינתנו גל טרור המאופיין בפעילות עויינת במיוחד של צעירים חסרי עבר פלילי, אשר מוסתים באחת משגרת יומם, אם על ידי רשתות התקשורת או אם על ידי צפייה בסרטונים או ב"פוסטים" ברשתות החברתיות ומכלים את זעמם באזרחים חפים מפשע.

עוד טענה ב"כ המאשימה כי עבירת השב"ח מטבעה היא עבירה קשה לגילוי, זאת כאשר ישנו קושי רב להתחקות אחר כוונת השוהים, ואין לדעת אם הנכנסים שלא כדין באים למטרות פרנסה כטענתם או שמא לחבל ולקטול אזרחי ישראל ולפעמים שניהם יחדיו, והעובדה כי יש אזרח ישראלי המסוגל לקלוט את השב"חיים, להעסיקם ולהסיעם רק מקשה את משימת האיתור וקיימת אפשרות שעבירות ההלנה/העסקה/הסעה אף תסייענה במודע ואף שלא במודע לביצוע פיגועים.

ג. לעניין מדיניות הענישה הנהוגה, הפנתה ב"כ המאשימה לשורת פסקי דין בהם הוטלו עונשי מאסר בעבודות שירות ומאחורי סורג ובריח על נאשמים בעבירות דומות (עמודים 4 - 5 לטיעונים בכתב ת/1), וטענה כי הדרך היעילה להילחם בתופעה הפסולה של העסקת והסעת שבח"ים הינה בנקיטת ענישה מחמירה דווקא נגד אזרחי ותושבי המדינה המלינים או מעסיקים או מסיעים שבח"ים. אם ידעו תושבי השטחים שאיש במדינה לא יעסיק או ילין אותם, אם אין בידיהם אישורי כניסה ושהייה, תקטן התופעה של כניסת שבח"ים לתחומי המדינה.

לעניין זה הוסיפה וטענה ב"כ המאשימה כי לאחרונה גם המחוקק הביע דעתו שיש להחמיר עם אזרחי ותושבי המדינה העוברים עבירה מהעבירות המנויות בסעיף 12 ב(א)(1) ו- (2), העסקה או הלנה של שני תושבים זרים או יותר. בתאריך 20.03.2016 נכנס לתוקף תיקון מקיף לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952 .

ד. אשמו של הנאשם מלא, הנזק הפוטנציאלי רב נוכח הסיכון הבטחוני בביצוע העבירות, הנזק טמון בהכבדה עם כוחות הבטחון.

המאשימה טענה כי לחובתם של השוהים הבלתי חוקיים, מועתצם מניה וסלים ג'אבר, הרשעות קודמות והגישה בעניין זה תדפיס הרשעות קודמות בעניינם (לחובתו של סלים ג'אבר הרשעה בעבירת כניסה לישראל שלא כחוק והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו בגין עבירות אלה הושת על השב"ח מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, ובעניינו של מועצתם מניה הרשעה בעבירת חברות בהתאגדות בלתי חוקית בגינה הוטל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים), כן הגישה הסדר טיעון וגז"ד בת.פ 30685-02-19 שם השית בית המשפט על מועצתם מניה 50 ימי מאסר בפועל ועל סלים ג'אבר מאסר בפועל למשך 3 חודשים (ת/2).

ה. הנאשם נעדר הרשעות פליליות קודמות אך לחובתו 38 הרשעות תעבורתיות .

ו. לעניין נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, לנאשם אמנם אין עבר פלילי אולם לחובתו 38 הרשעות

קודמות בתחום התעבורה. בהתייחס לעבודות שירות טענה ב"כ המאשימה כי שירות המבחן העריך כי ענישה כזו תחווה בידי הנאשם כפגיעה קשה בדימויו העצמי בשל האחריות והציפיות שלו מעצמו והצורך בריצוי ובשל קשייו להתמודד עם תחושות לחץ ותסכול שחווה עלול להתדרדר מצבו בחשיפה מוגברת לתת תרבות עבריינית. בהקשר זה הפנתה ב"כ הנמאישמה להלכה הפסוקה ברע"פ 3058/07 פז נ' **מדינת ישראל** ממנה עולה כי המנדט שניתן לשירות המבחן הוא להאיר בפני בית המשפט שיקול אחד ויחיד מבין שיקולי הענישה- שיקול שיקום, אך מעמדו של שירות המבחן הוא כגורם ממליץ כאשר על כתפי בית המשפט ועליו בלבד מוטל התפקיד ולו נתונה הסמכות לאזן בין מכלול שיקולי הענישה השונים. המאשימה טענה כי היעדרות להמלצת שירות המבחן כמוה כזניחת מכלול שיקולי הענישה פרט לשיקול השיקום.

ט. אשר על כן, עותרת המאשימה להשית על הנאשם עונש ברף הבינוני של המתחם במאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות למשך 6 חודשים, מאסר על תנאי לשק"ד בית המשפט, פסילת רישיון נהיגה בפועל, פסילת רישיון נהיגה על תנאי וקנס מרתיע בהתאם להוראות תיקון החוק אשר העמיד את עונש המינימום בגובה של 10,000 ₪ ועונש המקסימום 226,000 ₪. לענין זה הפנתה לע"פ 2789/13 **מדינת ישראל נ' זיו חמדי**.

עוד עותרת המאשימה לחילוט רכב הנאשם וטענה כי אומנם הרכב שוחרר בכפוף להפקדת סך של 8,000 ₪ אך חלק מהתנאים היו שהנאשם לא יעשה כל שימוש ברכב וזאת על מנת שהמאשימה תוכל לעתור לחילוט בסוף ההליך בהתאם לסעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) וטענה כי הנאשם הסיע ברכב את השבחים והרכב שימש לביצוע העבירה מושא כתב האישום. לחילופין טענה המאשימה כי ככל שבית המשפט לא יורה על חילוט הרכב, יש מקום להשית עונש כספי על הנאשם בסכום גבוה שכן שווי הרכב אותו מבקשים לחלט הינו 45,000 ₪.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש:

א. ב"כ הנאשם סבור כי יש לאמץ המלצת תסקיר שירות המבחן.

ב. לענין מתחם העונש ההולם סבור ב"כ הנאשם כי נע בין מאסר על תנאי למאסר בעבודות שירות.

ג. לענין מדיניות הענישה טען כי הענישה מגוונת ויכולה לנוע מעונשים שמתחילים ממאסר על תנאי ועד עונש מאסר בשל"צ וכן עבודות שירות. לענין זה הפנה לת.פ 25409-03-16 **מדינת ישראל נ' אבו סאלח**, לת.פ 4444-10-18 **מדינת ישראל נ' אבו ראס (עציר)** ולת.פ 10372-06-16 **תביעות צפת נ' בטחיש**, מהם עולה כי בית המשפט פסק בתיקים בעבירות דומות עונשים קלים.

- ד. לעניין הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה טען ב"כ הנאשם כי לא היה תכנון מוקדם בביצוע העבירה. הנאשם רצה להעסיק עובדים שלא בדק לעומק אם יש להם היתרים ובטרם הספיק להעסיק אותם ולאחר נסיעה קצרה הוא נתפס על ידי המשטרה. עוד טען כי הנאשם ביצע את העבירה בעקבות לחץ בעבודה, והנאשם רצה להספיק ולעמוד בלוחות זמנים ללא מחשבה נוספת, ובנוסף לא נגרם נזק.
- ה. לעניין מיקום העונש הראוי במתחם העונש ההולם טען, כי יש למקם את הענישה ברף הנמוך של המתחם.
- ו. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ובכך חסך זמן שיפוטי יקר. לקח אחריות והביע חרטה על מעשיו.
- ז. מדובר בנאשם בן 46 שזו פעם ראשונה שמסתבך עם החוק, ללא הרשעות פליליות קודמות.
- ח. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם שילם מחיר כבד בעקבות ההליך הפלילי המתנהל נגדו, פרנסתו ופרנסת משפחתו נפגעו קשות מההליך המתנהל נגדו כיום הכולל את החקירה במשטרה, חווית המעצר הראשון והמשך מעצר בית שעד היום קיים. הפנייתו לשירות המבחן מהווה מסר הרתעתי ולשיטת ב"כ הנאשם מפחית את הסיכון להישנות עבירות.
- ט. הנאשם אב ל-4 ילדים (16 - 25), אב לבן סטודנט שלומד במכללת סכנין בתחום ההנדסה ושני בנים תלמידים בבי"ס. אשתו עוזרת לו בעסק המשפחתי וכך שעליו מוטל נטל כבד בפרנסה.
- י. לעניין הבקשה לחילוט הרכב, טען הסניגור כי אין הצדקה שהרכב יחולט, מדובר ברכב המשמש את הנאשם ומשפחתו וחילוט הרכב יהווה פגיעה בפרנסה. מחירון הרכב הינו כ-40,000 ₪ בערך וחילוט הרכב יביא לחוסר איזון מוחלט בעיקרון ההלימה בעניין חומרת העונש למעשה העבירה עצמו. הנאשם הפקיד סך של 8,000 ₪ במסגרת חלופת חילוט לקבלת התפוס (הרכב).
- יא. לאור האמור מבקש ב"כ הנאשם להקל בעונשו של הנאשם ולהטיל עליו עונש בהתייחס לסוג העבירה ונסיבותיו האישיות. לעניין הקנס סבור כי יש להסתפק בהפקדה שהופקדה לשחרור הרכב.

דברי הנאשם לעונש:

הנאשם הביע חרטה על מעשיו, טען כי התנהגותו נבעה מלחץ בעבודה ועמידה בלוחות זמנים, ומתחייב שלא לחזור על מעשיו.

דין והכרעה:

גזירת הדין על פי תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

1. גזירת דין מורכבת משלושה שלבים עיקריים כלהלן:

א. קביעת מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג לחוק העונשין).

ב. בחינה האם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בין לקולא ובין לחומרא

(שיקום, הגנה על שלום הציבור).

ג. קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג(ב) לחוק

העונשין).

השלב הראשון - קביעת מתחם העונש ההולם

לצורך קביעת העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בשיקולים שלהלן:

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע עבירה ובמידת הפגיעה בו.

ב. מדיניות הענישה הנהוגה.

ג. נסיבות הקשורות בביצוע עבירה ומידת אשמו של הנאשם.

במקרה שבפני מדובר בביצוע עבירות בנקודת זמן אחת ומכאן כי עסקינן באירוע אחד אשר יש לקבוע בעניינו מתחם עונש הולם אחד.

א. **הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה וממידת הפגיעה בו**

עבירות הסעת תושבי האזור לצד העסקת והלנת תושבי האזור בנסיבות מחמירות בשעה שאין בידם אישור שהיה ועבודה בישראל מסכנת באופן ממשי את ביטחונם של אזרחי המדינה ושלומם. הערכים החברתיים אשר נפגעו בביצוע העבירות הינם זכותה של מדינה ריבונית לקבוע את הבאים בשעריה, ולהגן על אזרחיה מפני חורשי רעה הבאים לפגע באזרחיה. ערך מוגן זה של שמירה על חיי אדם הינו הערך הנעלה, הבסיסי והמרכזי שבערכים המוגנים.

מידת הפגיעה בערך המוגן במקרה זה הינה ברף נמוך - בינוני באשר הוכח בפני כי תושבי האזור שהוסעו ,

ונעשה ניסיון להעסקתם על ידי הנאשם הינם בעלי רישום פלילי קודם.

הפגיעה במקרה זה בערך המוגן מקבלת משנה חומרה כאמור לעיל, בעובדה כי הנאשם הורשע בדין בביצוע עבירות הסעת תשובע האזור לצד העסקתם והלנתם בנסיבות מחמירות בשל מספרם של תושבי השטחים (שניים במספר. כפל העונש שקבע המחוקק לעבירות אלו והפיכתן מעבירות עוון (עד שנתיים מאסר) לעבירות פשע (עד ארבע שנות מאסר) בא ליתן ביטוי לכוונת המחוקק בהחמרת הענישה בעבירות אלו המאופיינות בנסיבות מחמירות המצביעות על הסיכון הגלום בביצוען לביטחון הציבור בישראל.

ב. מידת האשם , מידת הנזק והתכנון המוקדם

מידת האשם של הנאשם במקרה זה הינה מלאה. במקרה זה הסיע הנאשם את תושבי האזור על מנת להעסיקם ללא שנטען כי שודל או אולץ לעשות כן.

הגם שלא הוכח נזק ממשי בביצוע העבירות הרי שהנזק הפוטנציאלי בביצוע העבירות הינו רב ומוחשי. השתקעותם של תושבי האזור בישראל ללא היתר שהייה כדין ויצירת הקלה ממשית בהתניידותם ושהייתם אפשרה לא אחת התארגנות ופעילות טרור כנגד תושבי המדינה באשר זו נגישה וקלה יותר לביצוע בידי המפגעים בשעה שפועלים מתוך תחומי הקו הירוק, נטמעים באוכלוסייה המקומית ומתניידים בקרבה בקלות יחסית. עוד עולה הנזק הפוטנציאלי משמעותית נוכח מציאות החיים השוררת גם בשנה האחרונה בתחומי המדינה והאיזור המאופיינת בהוצאתם לפועל של פיגועים רצחניים כנגד תושבי המדינה וניסיונות לבצע פיגועים בידי תושבי האיזור, צעירים ובפרט דוגמתו של תושב האזור, מועצתם מניה אותו הסיע הנאשם לאחר תיאום מוקדם וניסה להסיעו ואשר לחובתו עבירה בתחום חברות בהתארגנות בלתי חוקית (ת/2) בגינה ריצה מאסר בפועל.

במקרה זה התקיימו מספר נסיבות המצביעות על נזק פוטנציאלי ממשי : המניע הכלכלי אשר עמד בראש מעייניו של הנאשם בבצעו העבירות החמורות והיכרותו קצרת המועד עם תושבי האזור אשר יש בה בנסיבות העניין לסכן בטחון הציבור באשר הנאשם לא עמד כלל על קנקנם של תושבי האזור ואלו אינם מחוייבים כלל כלפי הנאשם. מכאן כי הנזק הפוטנציאלי המעשי הנאשם לביטחון המדינה מצוי ברף הבינוני עד הגבוה.

תכנון מוקדם : למעשיו של הנאשם קדם תכנון מוקדם באשר הנאשם תאם וקבע מבעוד מועד נקודת איסוף להסעה והעסקת התושבים הזרים , ואין מדובר בעבירה אקראית אלא עבירה שבוצעה מתוך בצע כסף ותכנון מבעוד מועד.

ג. **מדיניות הענישה הראויה,** בגין העבירות בהן הורשע הנאשם עברה מספר תמורות בשני העשורים

האחרונים החל מלשון החוק וכלה בפרשנות שהוענקה לו בבתי המשפט השונים אך ככלל נותרה מדיניות הענישה מחמירה וכוללת הטלת עונשים מרתיעים:

1. בית המשפט העליון עמד על תכלית ההחמרה בענישה הקבוע בחוק הכניסה לישראל בגין הסעה והעסקה של תושב האישור שלא כדין ברע"פ 3674/04 - מוחמד אבו סאלם נ' מדינת ישראל, (12/02/2006):

"הוראת סעיף 12א לחוק נתגלגלה לגולים אחדים עד שהגיעה למתכונתה הנוכחית. בפרשת ח'טיב עמד בית-המשפט על אותם גלגולים (שם, 771-774) בציינו כי העונשים החמירו והלכו עם השנים. ואמנם, בתחילתה סיווג החוק עבירה זו כעבירה מינהלית שעונשה היה קנס מינהלי קצוב, אלא שבשנת תש"ס-2000 הוחמר העונש: העבירה הפכה להיות עבירה מן-המניין והעונש שבצידה נקבע לשנתיים מאסר או קנס. הכול מסכימים כי תכלית החוק תכלית היא של ביטחון תושבי ישראל, ו"עקב ההחרפה בפיגועי הטרור בתחומי ישראל על ידי תושבי האזור נוצר צורך דחוף להתמודד באופן אפקטיבי והרתעתי יותר בשיתוף הפעולה של אלו מתושבי ישראל המסייעים לתושבי האזור הנכנסים לישראל שלא כדין ובכך פוגעים ביכולתם של גורמי הביטחון לפעול לסיכול כניסתם של גורמים עוינים לישראל" (דברי ההסבר להצעת חוק שהייה שלא כדין(תיקוני חקיקה) (הוראת שעה) (תיקון מס' 7), תשס"א-2001, ה"ח תשס"א, 786). אכן, כל מי שחיים בישראל בימים אלה יודעים כי טרוריסטים חורשי-רע אשר נכנסו לישראל שלא-כדין, נעזרו לא אחת בתושבי ישראל - אשר עשו בתום-לב ולעתים תוך עצימת-עיניים - כדי להגיע למקום הפיגוע או כדי למצוא מקום לינה ומסתור עובר לפיגוע או לאחריו. תופעה קשה זו ביקש החוק למגר. ראו למשל: הצעת חוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראת שעה), תשנ"ו-1996, ה"ח תשנ"ו, 652; פרשת ח'טיב, 772-774; רע"פ 2392/05 סלימאן נ' מדינת ישראל (לא פורסם)..."

"חומרה יתירה נודעת לעבירות הנעברות על רקע כספי או עיסקי. ברי כי אנשים העוסקים דרך-קבע בהסעתם של שוהים בלתי חוקיים -בעיקר במקום שהמדובר הוא בהסעה משיטחי האזור אל תוך ישראל - גורמים לסיכון רב יותר של הציבור, וכמותם הם מי שנוהגים להעסיק שלא כדין שוהים בלתי חוקיים ולהלינם בתחומי ישראל, בעיקר במקום שההעסקה היא לזמן קצר"...

בית המשפט העליון מציון בהלכת אבו סאלם לעיל כי הלכת חטיב מורה :

"כי מדיניות הענישה הראויה בעבירות על חוק הכניסה לישראל נוטה בחוזקה אל-עבר הטלת עונש של מאסר בפועל, אלא שמדיניות זו תולה עצמה בנסיבותיו המיוחדות של כל מקרה ומקרה, והעונש שיושג על עבריין חייב להלום את נסיבותיו המיוחדות של המקרה ושל העבריין הספציפי."

לציון כי במסגרת בחינת החרג הטלת מאסר בפועל כמונחה בהלכת חטיב הטיל בית המשפט העליון בפס"ד אבו סאלם על הנאשמים מאסר שירוצה בעבודות שירות ועונשים נלווים למעט נאשם אחד בגינו ביטל בית

המשפט העליון את עונש המאסר בפועל וזאת בהתחשב בגילו המתקדם של הנאשם (80) ומצב בריאותו הקשה.

2. **בת"פ 24051-08-12 מ"י נ' עדי, פורסם במאגרים המשפטיים (17/9/14)** נדון הנאשם לעונש מאסר בן 6 חודשים שירוצה בעבודות שירות ועונשים נלווים בגין העסקת תושב השטחים והפרת הוראה חוקית תוך שהנאשם ממתין לגזר דין בגין עבירה דומה. זאת שעה ששירות המבחן המליץ להימנע משליחת הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריח. בפסק דין זה מפנה בית המשפט למדיניות הענישה הנהוגת בעבירות העסקת תושב זר :

"32. אולם, מדיניות הענישה המקובלת והנהוגת בעבירה של העסקת שוהה בישראל שלא כדין, הינה מגוונת ונעה בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים (רע"פ 9301/09 מחארג'ה נ' מדינת ישראל (19.11.09); רע"פ 756/10 מרעי נ' מדינת ישראל (31.1.10); ת"פ (פ"ת) 27853-08-10 מדינת ישראל נ' בדווי (17.2.13); ת"פ (פ"ת) 22206-03-11 מדינת ישראל נ' ארזי (3.7.13); ת"פ (אשדוד) 58288-09-11 מדינת ישראל נ' פרנקל (27.5.13))."

3. **בת"פ 34628-06-11 מ"י נ' סראיעה (שלום פ"ת), פורסם במאגרים המשפטיים (4/9/14)** נדון הנאשם בגין שני מקרים של העסקת שני תושבי שטחים בכל פעם לעונש של 6 חודשי מאסר שירוצה בעבודות שירות ועונשים נלווים. לחובת הנאשם עמדה הרשעה בודדת בגין עבירת העסקת תושב שטחים (ללא מאסר על תנאי בר הפעלה).

4. **ברע"פ 756/10 מרעי נ' מדינת ישראל (31.1.10),** נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של העסקה שלא כדין של שוהים בלתי חוקיים. הנאשם ואדם נוסף, העסיקו בצוותא ארבעה שוהים בלתי חוקיים בעבודות בניין. הנאשם נידון לחמישה חודשי מאסר בפועל, לריצוי מאחורי סורג ובריח, לצד קנס בסך 10,000 ₪.

5. **ברע"פ 9301/09 מחאג'נה נ' מדינת ישראל (19.11.09),** נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של העסקה שלא כדין של שוהים בלתי חוקיים. לנאשם עבר פלילי מכביד. בית משפט השלום גזר עליו שבעה חודשי מאסר על תנאי, לצד קנס בסך 2,000 ₪. בית משפט המחוזי החמיר את עונשו, והוא נידון ל- 4 חודשי מאסר בפועל, לריצוי מאחורי סורג ובריח, לצד קנס בסך 15,000 ₪.

6. **עפ"ג (מח' מרכז-לוד) 6162-02-10 גרוסמן נ' מדינת ישראל (18.4.10),** נדחה ערעור של נאשם, אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות, בהעסקת שלושה שוהים בלתי חוקיים. נידון לארבעה חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות ומאסר מותנה.

על מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות לפי חוק הכניסה לישראל ניתן ללמוד גם מן הפסיקה הנוהגת בגין עבירת ההסעה שלא כדין :

7. **בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 14791-03-09 חסן נ' מדינת ישראל (9.6.09)**, התקבל ערעורה של המדינה על קולת העונש שהוטל על נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירות של הסעת שב"ח, נהיגה בזמן פסילה וללא ביטוח. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של הנאשם מחודשיים עבודות שירות ל-5 חודשי עבודות שירות. ששת חודשי הפסילה בפועל נותרו על כנם.
8. **בעפ"ג (מח' מרכז- לוד) 8561-11-11 גית נ' מדינת ישראל [פורסם בנוב] (10.1.12)**, נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בבית משפט השלום בעבירות של ניסיון הסעת תושב זר, הסעת נוסעים מעל המותר ועבירות נלוות. בית משפט השלום גזר על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם והותיר את העונש על כנו.
9. **בעפ"ג (מח' ירושלים) 31978-05-13 אבו אלחלאווה נ' מדינת ישראל (מיום 25.6.2013)**- בית המשפט המחוזי אישר עונש מאסר של 4 חודשים בגין הסעת 10 שב"חים ברכב שהורד מהכביש ואשר התאים להסעת 8 נוסעים בלבד.
10. **בעפ"ג (מח' מרכז- לוד) 4217-11-09 גברין נ' מדינת ישראל [פורסם בנוב] (9.12.09)**, נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בבית משפט השלום בביצוע עבירות של הסעה שלא כדין, הסעה מעל המותר, נהיגה ללא ביטוח ועבירות נלוות. בית משפט השלום גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם והותיר את העונש על כנו.
11. **בע"פ 7726/13 מסארה נ' מדינת ישראל (8.1.14)**, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירה של הסעה שלא כדין. הנאשם הסיע ארבעה שוהים בלתי חוקיים אל תוך גבולות ישראל. לנאשם עבר פלילי, אולם זוהי הרשעתו הראשונה בעבירה מסוג זה. נידון ל- 7 חודשי מאסר בפועל.
12. **בע"פ 1221-09-16 (מחוזי נצרת) עבדאללה נ' מ"י , טרם פורסם (6/12/16)** התקבל ערעור המערער באופן חלקי באופן שמתוך המאסר על תנאי אשר הופעל במצטבר בהחלטת בית משפט קמא (מותב זה) יופעלו 4 חודשים במצטבר וחודשיים בחופף וכי סה"כ קוצרה תקופת המאסר מ - 10 חודשים ל - 8 חודשים. במקרה זה הורשע הנאשם באירוע אחד של הסעת 7 תושבי שטחים שעה שמאסר מותנה תלוי ועומד כנגדו והמלצת שירות המבחן בעניינו היתה להטלת צו מבחן לצורך שילוב המערער בהליך שיקומי ומאסר שירוצה בעבודות שירות.
13. **בת"פ (ב"ש) 4135-05-13 מדינת ישראל נ' אלקיעאן (28/1/2014)** , הטיל בית המשפט על

נאשם אשר הסיע שני שבח"ים חודש מאסר לריצוי בעבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 5,000 ₪, פסילת רישיון נהיגה על תנאי למשך 6 חודשים. לציין כי בית המשפט קיבל במקרה זה הסדר טיעון שהושג בין הצדדים.

14. **ברע"פ 5137/09 - מדחת מוראר נ' מדינת ישראל, (30/08/2009)** דחה בית המשפט העליון בקשת המערער לרשות ערעור בגין הטלת עונש מאסר בן חודש שירוצה בעבודות שירות ועונשים נלווים בגין הסעת תושב איזור חד פעמית.

15. **בע"פ (נצרת) 1151/04 - אבו חנין עיסאם נ' מדינת ישראל, (14/09/2004)** נדחה ערעור המערער על גזר הדין אשר הושת עליו בגין עבירת העסקת 4 תושבי האזור אשר עיקרו מאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות.

16. **בת.פ 19336-02-14 מדינת ישראל נגד ג'מאל עטור (17/6/14)** נדון הנאשם בגין עבירת הסעת תושב האזור למאסר מותנה, קנס בסך 5000 ₪ ופסילה על תנאי.

17. **בת.פ 32948-11-14 (שלום טבריה) מדינת ישראל נ' סח'ניני**, לא פורסם (16/9/15) השית בית המשפט (מותב זה) 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ועונשים נלווים בגין הסעת ארבעה תושבי שטחים. לציין כי לנאשם עבר נקי והמלצת שירות המבחן היתה להסתפק בעונש מאסר מותנה ושל"צ.

18. **ברע"פ 2572/16 - חננאל סויסה נ' מדינת ישראל**, פורסם במאגרים המשפטיים (06/04/2016) דחה בית המשפט העליון בקשת המערער לרשות ערעור בגין פסילת רישיון הנהיגה של הנאשם לתקופה של 6 חודשים ובשעה שהנאשם נדון ל - 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ועונשים נלווים בגין ביצוע שתי עבירות הסעת תושב האיזור וסיוע לכניסה לישראל שלא כדין בשעה שלחובתו עבר פלילי ישן ולא מאותו התחום והמלצה שיקומית מאת שירות המבחן :

"בבחינת למעלה מן הצורך אציין, כיתהליך השיקום של המבקש, לא נעלם מעיני בית משפט השלום, אשר קבע, על אף חומרת העבירות שבוצעו על ידי המבקש, שלא להשית עליו עונש של מאסר לריצוי בפועל. כמו כן, תקופת הפסילה שהוטלה על המבקש איננה ארוכה כלל, ובפרט, ביחס למעשים שביצע, כפי שהם עולים מכתב האישום. העונש אשר יצא מתחת ידו של בית משפט השלום ראוי ומאוזן, ואינניסבור כי יש מקום להתערבותה של ערכאת הערעור בעניין זה, לא כל שכן, ערכאת ערעור"בגלגול שלישי".

19. **בת"פ 6680-06-17 (שלום טבריה) מדינת ישראל נ' אסעיד, פורסם במאגרים המשפטיים (19.7.17)** נדון הנאשם, נעדר עבר פלילי בתחום, בפני מותב זה בגין הסעת שני תושבי האיזור וניסיון להעסקתם לעונשי מאסר בפועל בן 60 ימים, מאסר על תנאי וקנס בסך 6,000 ₪. לציין כי במקרה זה

לא הורשע הנאשם בביצוע העבירות בנסיבות מחמירות ולא נטען כי למי מתושבי האיזור עבר פלילי קודם.

ה. על פי הוראות סעיף 40 ח', לחוק העונשין התשל"ז - 1977, בקביעת מתחם הענישה ההולם שומה על בית המשפט לבחון את יכולתו הכלכלית של הנאשם כחלק מהשיקולים לקביעת מתחם הענישה, ולמעשה, ניתן לומר כי באשר לעונש הקנס, קיימת אינדיווידואליות בקביעת מתחם העונש הנובעת מכך שבקביעת מתחם זה, אין בוחנים רק את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אלא גם את יכולתו הכלכלית של הנאשם.

במקרה שבפני נטען ע"י ב"כ הנאשם כי הנאשם קבלן עצמאי בתחום הבניין, בעל חברת בנייה ואשתו עובדת עימו, ולא נטען למצב כלכלי קשה. הנאשם בן 46, נשוי + 4 ילדים כאשר תומך בכלכלת ביתו הנשואה והמנהלת משק בית פרטי, ומממן לימודיו של בנו. עם זאת, טיעוני הנאשם לא נתמכו באסמכתאות כלשהן ומכאן כי אני יוצא מנקודת הנחה כי מצבו הכלכלי של הנאשם אינו קשה באופן חריג.

ו. **נוכח האמור לעיל, אני קובע בהתאם להוראות בהתאם לסעיף 40 יג' לחוק העונשין, כי מתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר מותנה, ועד ריצוי מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים אשר אפשר וירוצה בדרך של עבודות שירות וכן עונשים נלווים של קנס כספי עד ₪ 20,000, חתימה על התחייבות כספית ופסילת רשיון נהיגה בפועל או על תנאי.**

סטייה ממתחם העונש הראוי :

סעיף 40ד לחוק העונשין מורה כי בשלב שלאחר קביעת מתחם העונש ההולם בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם כאשר קיים סיכוי של ממש לשיקומו של הנאשם.

שירות המבחן ממליץ על הטלת עונש המצוי ברף התחתון של מתחם העונש ההולם. מכיוון שכך לא מצאתי טעמים אשר יצדיקו סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם.

על המשקל שיש ליתן להמלצת שירות המבחן במקרה זה ר' דיון בהמשך בסוגיית קביעת העונש הראוי.

מאידך גיסא כאמור לעיל, הנאשם נעדר עבר פלילי, מדובר באירוע פלילי ראשון בחייו וכעולה מתסקיר שירות המבחן, המעצר וההליך הפלילי היוו עבור הנאשם גורם הרתעתי, הנאשם לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה מלאה ואף גילה אמפתיה לנזק שיכל להיגרם ומכאן כי אין מקום במקרה זה לסטייה לחומרא ממתחם העונש ההולם.

קביעת העונש הראוי :

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

בהתאם לסעיף 40 יא' לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. לצורך גזירת דינו של הנאשם שבפני נתתי את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **פגיעת העונש בנאשם ומשפחתו** - הנאשם בפני בן 46, ולא ריצה עונש מאסר מאחורי סורג ובריח. מכאן כי עונש מאסר מאחורי סורג ובריח עלול לפגוע בו פגיעה קשה, לתייגו ולדרדרו לדפוסי חיים עברייניים ועל כך גם הרחיב שירות המבחן. גם בענישה על דרך עבודות שירות לתקופה ממושכת תהיה פגיעה בנאשם במקרה זה באשר עלול לדרד מצבו הכלכלי שכן הוא בעל עסק עצמאי, המפרנס העיקרי במשפחתו, אשתו עובדת בעסק וכי הוא תומך בארבעת ילדיו אך לא מצאתי בהטלת עונש מאסר לתקופה מדודה אותו יישא הנאשם בעבודות שירות משום חשש לדרדור הנאשם לעולם העבריינות כפי שסבור שירות המבחן בתסקירו. עוד נתתי דעתי לעובדה כי מחד גיסא שהה הנאשם בתנאי מעצר בית ומאידיך כי מדובר בתנאי מעצר בית חלקי בשעות הלילה בלבד (בין השעות 21.00 עד 06.00) ללא הגבלתו בפרנסת משפחתו או בתנועה בשעות היום ולתקופה קצרה יחסית של מספר חודשים ספורים.

ב. **הנאשם נטל אחריות על מעשיו** ועשה כן בפני בית המשפט בהזדמנות הראשונה ובכך חסך זמן שיפוטי יקר.

ג. היות המניע לביצוע העבירות כלכלי מגביר חומרת העבירות שביצע הנאשם באשר בחר לסכן בטחון המדינה בעבור בצע כסף גרידאץ

ד. לחובת הנאשם אין אמנם הרשעות קודמות בעבירות על פי חוק הכניסה לישראל אך לחובתו 38 הרשעות קודמות בתחום התעבורה.

הרתעת היחיד :

להערכת שירות המבחן בתסקירו, הנאשם בעל צרכי שליטה גבוהים וקשיים בוויסות הריגשי, ניכר כי מעורבותו בעבירה מושא כתב האישום הינה ביטוי לקשיי ההתמודדות עם מצבי לחץ ודחק, בשל הציפיות שלו ושל משפחתו ממנו, באשר למימוש תפקידיו השונים, הנאשם עלול להגיב מתוך תחושות הלחץ הריגשי שנושא עימו וכי נעדר חשיבה מספקת על התנהגותו, פעולותיו וההשלכות שלהן על חייו.

התרשמות זו של שירות המבחן מצביעה על הצורך הקיים בהרתעת הנאשם באמצעות ענישה קונקרטיה.

הרתעת הרבים :

על העונש במקרה זה לבטא החומרה שמייחס בית המשפט לעבירת הסעת תושבי האזור ולצד העסקה והלנה בלא שיהא בידי תושב האזור אישור שהייה והעסקה בישראל כדין . בית המשפט העליון ציין לא אחת כי דווקא העובדה כי מסיעי תושבי האזור ומעסיקיהם הינם אנשים תמימים או עוצמי עיניים יש בה נסיבה לחומרה באשר קיימת חשיבות עליונה בהרתעת הרבים. נוכח מצוקה כלכלית אנו רואים לא אחת כי הפיתוי הכספי לסכן בטחון המדינה ולבטל יכולתה למנוע כניסת מפגעים ומפגעים פוטנציאליים לתחומה הינו פיתוי גדול גם כאשר אין כוונת מבצעי העבירה לסכן ביטחונם של אזרחי המדינה.

על מעמדו של תסקיר שירות המבחן נקבע בפסיקת בית המשפט העליון מפי כב' השופט א' שהם ברע"פ 1068/13 - יזמרו מלסה נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים המשפטיים, (20/02/2013) :

" לסיום, לא מצאתי ממש בטענות המבקש בדבר השפעת תיקון 113 על סמכותו של בית-המשפט לחרוג מהמלצות שירות המבחן. כפי שקבעתי במקום אחר, עמדת שירות המבחן, מהווה אחד השיקולים - גם אם מדובר בשיקול נכבד - העומדים בפני בית-המשפט, בבואו לגזור את דינו של נאשם - לעיתים יאמץ בית-המשפט את המלצת שירות המבחן במלואה, לעיתים יאמץ אותה בחלקה ולעיתים ידחה אותה מכל וכל. כל עניין לנסיבותיו הוא, וכל מקרה יבחן לגופו (רע"פ 7257/12 סנדרוביץ' נ' מדינת ישראל (18.10.2012)), ואין בתיקון 113 לחוק העונשין כדי לשנות מהלכה זו. יפים לעניין זה, דברי השופט ע' ארבל בבש"פ 5309/05 צמח נ' מדינת ישראל (29.6.2005) : "[...] יחד עם זאת, ועם כל ההערכה לתסקירי שירות המבחן ולעבודתו המקצועית והחשובה של השירות, מדובר בהמלצה בלבד ובית המשפט עצמאי בהפעלת שיקול דעתו [...]. לא למותר לציין גם כי השיקולים המנחים את שירות המבחן בהמלצתו והשיקולים והאינטרסים שעל בית המשפט לשיקול לצורך החלטתו לא בהכרח זהים וחופפים הם" (שם, בפסקה 6).

הדברים יפים גם למקרה שבפני. שירות המבחן ביקש להעדיף את הפן השיקומי טיפולי ולהטיל על הנאשם צו מבחן ל - 18 חודשים וכן הטלת עונש של"צ במיכסה של 300 שעות לצד מאסר מותנה וקנס אשר ירתיע הנאשם. עם זאת, מתסקיר שירות המבחן עולה לצד לקיחת האחריות , ההליך הטיפולי והתרשמות שירות המבחן מסיכוי נמוך להישנות העבירות כי הנאשם עלול להגיב מתוך תחושות הלחץ הריגשי שנושא עימו וכי נעדר חשיבה מספקת על התנהגותו , פעולותיו וההשלכות שלהן על חייו.

בבואי לשיקול התרשמות זו של שירות המבחן בצירוף נסיבותיו של תיק זה, חומרת העבירה והפוטנציאל הקיים גם כיום ליצירת מצבים ריגשיים בחייו של הנאשם, מצאתי כי אין די ברכיב השל"צ המהווה רכיב חינוכי ממעלה ראשונה ויש צורך בהוספת רכיב משמעותי ומרתיע בדמות מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

להדגיש כי הנאשם לקח החוק לידי, למעשיו קדם תכנון מוקדם באשר תיאם וקבע הסעה והעסקת תושבי האזור מבעוד מועד, ואין מדובר בעבירה אקראית אלא בעבירה מתוך בצע כסף, אשר השלכותיה ותוצאותיה הפוטנציאליות הינן חמורות, הכנסת שוהים בלתי חוקיים בפרט שלחובתם עבר פלילי ולאחד מהם מעורבות בהתאגדות אסורה, וזאת מבלי שתהיה על קנקנם של התושבים הזרים, הנזק הפוטנציאלי הינו ממשי ורב ויכל להיות בלתי הפיך.

בבואי לגזור דינו של הנאשם מצאתי כי היעדר עבר פלילי בעבירות דומות, ההסעה בתחומי המדינה ונסיבותיו האישיות והמשפחתיות מחד גיסא וחומרת העבירות שביצע כל אחת בנפרד והשילוב בין העבירות, הפגיעה בערך המוגן, מדיניות הענישה הנוהגת על פי הלכת אבו סאלם לעיל ויישומה על ידי בית המשפט, הנזק הפוטנציאלי הרב, המניע הכלכלי בביצוע העבירות והיעדר היכרותו של הנאשם עם תושבי האזור מובילים למיקום העונש הראוי בחלקו הנמוך עד הבינוני של מתחם העונש ההולם.

עתירת המאשימה לחילוט הרכב :

מבקשת המאשימה לחילוט רכבו של הנאשם עולה כי איו מחלוקת כי הרכב שוחרר בכפוף להפקדת סך של 8,000 ₪, הרכב בבעלות הנאשם וכי שווי הרכב כ - 40,000 ₪.

ב"כ המאשימה ציינה בטיעוניה כי חילוט הרכב הינו כלי ענישה מרתיע, במיוחד בעבירות אלו הנעברות באמצעות כלי רכב. מנגד טען ב"כ הנאשם כי הרכב משמש הנאשם ובני משפחתו לפרנסת המשפחה וכי חילוטו יהווה פגיעה בפרנסה, דבר אשר יביא לחוסר איזון מוחלט בעקרון ההלימה בעניין חומרת העונש למעשה העבירה עצמה.

על פי הוראות סעיף 39(א) לפקודת סדר הדין הפלילי ניתן להורות על חילוט הרכב במקרה זה גם אם לא עומדת המאשימה בתנאים אשר נקבעו בחוק הכניסה לישראל וכי הרכב מושא הבקשה מצוי בבעלותו של הנאשם.

עם זאת, לאחר ששקלתי בדבר ושמעתי טיעוני הצדדים בנושא מצאתי כי נוכח היעדר הרשעות קודמות לחובת הנאשם בעבירות על חוק הכניסה לישראל, משך ביצוע העברה שהינו קצר יחסית ולא מתמשך הטענה לקושי בפרנסת המשפחה לצד קנס אשר יוטל על הנאשם במסגרת גזר הדין, מצאתי שהנזק שייגרם כתוצאה מחילוט הרכב לנאשם ומשפחתו עולה במקרה זה על התועלת לאינטרס הציבורי והרתעת הנאשם שבפני וכי ניתן לתת מענה לשיקול הגמול והרתעת היחיד והרבים בעניינו של הנאשם גם בהגדלת סכום הקנס שייגזר על הנאשם חלף חילוטו של הרכב.

כמפורט לעיל, תסקיר שירות המבחן בא בהמלצה להטיל על הנאשם עונש בדמות הליך שיקומי טיפולי ולהסתפק בצו מבחן ושל"צ.

נוכח חומרת העבירה לא מצאתי במקרה זה מקום לנכות מתקופת מאסרו של הנאשם את תקופת מעצרו הקצרה לאור הנסיבות לחומרא כמפורט לעיל במקרה זה. באופן זה משלב העונש הראוי רכיב של ענישה קונקרטיה ומוחשית שיש בה כדי להרתיע הנאשם ולשלוח מסר ראוי לעבריינים פוטנציאליים.

לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ המאשימה, את טיעוני ב"כ הנאשם והנאשם, עיינתי בתסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות השירות ובהתחשב בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ואלו שאינן קשורות, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים. המאסר ירוצה בעבודות שירות.

הנאשם ירצה את עבודות השירות בהתאם לחוות הדעת שהתקבלה.

תחילת עבודות השירות ביום 14.07.2019 שעה 08:00. הנאשם יתייצב במועד זה במשרדי הממונה על עבודות השירות בטבריה.

הנאשם מוזהר כי במהלך עבודות השירות יהיה הנאשם נתון במעקב של בדיקות שתן. סירוב לעריכת בדיקת שתן או בדיקה עם ממצאים חיוביים, שתיית אלכוהול או הגעה בגילופין יהוו עילה להפסקה מנהלית וריצוי יתרת המאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

כמו כן הובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים החל מהיום לא יעבור אחת מן העבירות בהן הורשע בתיק זה ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

ג. קנס בסך 10,000 ש"ח או 100 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 20 שיעורים חודשיים שווים ורצופים, תשלום ראשון עד יום 1.09.19 ובכל 1 לחודש ועד התשלום המלא בפועל.

אי תשלום אחד מהשיעורים, יעמיד את היתרה לפירעון מיידי.

במידה ובתיק העיקרי, תיק המ"ת או בתיק הבקשה להחזרת תפוס יש פיקדון, הפיקדון יקוזז כנגד פיצויים שנפסקו, אם נפסקו, לאחר מכן יקוזז כנגד קנס שהוטל. במידה וקיימת יתרה, היתרה תוחזר למפקיד והכל בכפוף להוראות כל דין ועיקול.

המזכירות תמציא העתק מגזר הדין לממונה על עבודות שירות בדחיפות.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בנצרת.

ניתן היום, ה' תמוז תשע"ט, 08 יולי 2019, בהעדר הצדדים.

עמוד 17

